

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/987/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214203676
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214203676.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08, Bratislava, IČO: 36 862 711 proti odporcovi M. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. A. XX, XXX XX M. A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42 326 923, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie Park Angelinum 2, 040 01 Košice v konaní o zaplatenie 366,01 € s prísl. o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C 160/2014-85 zo dňa 03. 09. 2015, takt

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov účelne vynaložených na bránenie práv odporcu voči navrhovateľovi vo výške 36 %, potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 17,19 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Mgr. Petra Masaroviča, advokáta so sídlom Park Angelinum 2, Košice, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 117,06 € istiny spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným vo výroku rozsudku, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznáva voči navrhovateľovi náhradu trov konania účelne vynaložených na bránenie práva odporcu vo výške 36 %. V odôvodnení predmetného rozsudku, vo vzťahu k trovám konania okresný súd uviedol, že odporca si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu k vyhlásenia rozsudku mu žiadne trovy konania nevyplývali, preto odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktorý tvrdil, že vstúpil do konania len v časti nároku navrhovateľa týkajúceho sa zmluvnej pokuty, okresný súd dospel k záveru, že z hľadiska náhrady trov konania musí vedľajší účastník v konaní znášať pomer úspechu a neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupoval, preto nemôže mať v konaní nárok na náhradu trov vo vyššom rozsahu, ako účastník, ktorého záujmy v konaní podporuje. Z uvedených dôvodov priznal okresný súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania účelne vynaložených na bránenie práv odporcu vo výške 36 % (§ 142 ods. 2 OSP) so zreteľom na ust. § 151 ods. 7 OSP, podľa ktorého súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom s tým, že po právoplatnosti rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov vedľajšieho účastníka samostatným uznesením. Konštatoval, že každý z účastníkov konania mal v konaní úspech len čiastočný, pričom úspech odporcu (ktorý si náhradu trov konania neuplatnil) vo výške 68 % po odpočítaní úspechu navrhovateľa vo výške 32 % predstavuje pomerný nárok odporcu, resp. vedľajšieho účastníka na strane odporcu vo výške 36 %.

Proti rozsudku okresného súdu sa v časti trov vedľajšieho účastníka navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že odvolanie odôvodňuje ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza v odvolaní napadnutom rozsahu z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže konajúci súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka označil navrhovateľ v odvolaní za neúčelne vynaložené trovy konania a uviedol, že jedným s predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom pojem účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie sumy z poplatkov, či hotových výdavkov. Podľa názoru navrhovateľa trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V nadväznosti na tvrdenie o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka poukázal navrhovateľ v odvolaní na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17 Co 91/2012 z 25.04. 2012, ďalej na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co 375/2013 a sp. zn. 5 Co 375/2013 zo dňa 19. 06. 2013 a uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (ust. § 93 ods. 2 OSP). Uvedené procesné právo zákon viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľov a to z dôvodu jeho odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a v súdnom konaní (ust. § 25 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo v správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožniť, aby tieto združenia mohli vzhľadom na svoju odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Zdôraznil, že z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť spotrebiteľom právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by spotrebiteľom poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, podľa navrhovateľa priznáva, že žalovanému spotrebiteľovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv, čo je základným poslaním takéhoto združenia. Z uvedeného podľa navrhovateľa vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel, o akú právnu vec ide. Sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému spotrebiteľovi, na základe čoho mal pri vstupe do konania zákonom priznané favorizované postavenie medzi ostatnými združeniami. Vedľajší účastník ako odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Vedľajší účastník teda do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení ako aj v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Navrhovateľ ďalej v odvolaní uviedol, že v zmysle ust. § 93 ods. 2 OSP nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zákon ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce v konaní vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účasti. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 a navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania nepriznáva a aby zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktoré si vyčíslil navrhovateľ v samostatnom podaní zo dňa 08. 10. 2015 v celkovej výške 43,93 €.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu v podaní zo dňa 06. 11. 2015, kde poukázal na ust. § 93 ods. 1,2 a 3 OSP a uviedol, že s účinnosťou od 15. 10. 2008 Občiansky

súdny poriadok zaviedol novú skupinu subjektov, ktoré môžu vstupovať do konania ako vedľajší účastník. Pri tejto skupine ide o iné posudzovanie kritérií vedľajšieho účastníctva ako pri prvej skupine. Pokiaľ pri prvej skupine vedľajšieho účastníctva musí mať vedľajší účastník hmotnoprávny záujem na výsledku konania, v prípade druhej skupiny vedľajšieho účastníka legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, v tomto prípade zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru vedľajšieho účastníka konania na strane odporcu, na jeho vstup do konania postačuje preukázať, že vstupujúci vedľajší účastník je právnická osoba, a jej predmet činnosti spočíva v ochrane zákonom ustanovených práv. Vedľajší účastník na strane odporcu je právnickou osobou zriadenou za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, na podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, na zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Z podania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 14. 07. 2015 vyplýva, že po oznámení vstupu do konania a oboznámení sa s predmetu konania sa vedľajší účastník vyjadril k meritu veci. V uvedenej súvislosti poukázal vedľajší účastník na strane odporcu na ust. § 93 ods. 4 OSP, podľa ktorého má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania a teda v súlade s ust. § 24 a § 25 ods. 1 OSP má právo na právnu pomoc pred súdmi. V uvedenej súvislosti poukázal vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa na rozhodovaciu prax odvolacích súdov, ktorá sa týka nielen účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ale aj opodstatnenosti vstupu vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu práv spotrebiteľov do konania. V závere vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka ako vecne správny potvrdil a zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v celkovej výške 17,19 €.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správny potvrdil.

Zo spisu odvolací súd zistil, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 366,01 € spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným v petite návrhu na vydanie platobného rozkazu a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia, alebo aby v tej istej lehote podal odpor proti platobnému rozkazu na súde, ktorý platobný rozkaz vydal.

V podaní zo dňa 07. 08. 2014 Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom v Košiciach konajúcemu súdu oznámilo, že vstupuje do konania na pomoc a podporu žalovaného spotrebiteľa ako vedľajší účastník konania. Zároveň žiadalo, aby mu súd doručil návrh na začatie konania s prílohami.

V podaní zo dňa 14. 07. 2015 sa vedľajší účastník na strane odporcu vyjadril k obsahu žalobného návrhu, pričom rozobral skutkové okolnosti daného sporu a tieto podrobil právnomu rozboru. Uviedol, že nárok navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby považuje za dôvodný a tento v konaní nerozporuje, neakceptuje však nárok na zmluvnú pokutu vo výške 248,95 €, ktorý vychádza z neprijateľnej zmluvnej podmienky. V uvedenej súvislosti vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k žalobnému návrhu uviedol, že vstúpil do konania len pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu vo výške 248,95 € a z tejto sumy si vyčíslil aj trovy právneho zastúpenia vo výške 59,94 €. Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom č. k. 3C 160/2014 zo dňa 03. 09. 2015 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 117,06 € spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným vo výroku predmetného rozsudku, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; vo zvyšku návrh zamietol. Pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka okresný súd neakceptoval argumentáciu vedľajšieho účastníka o tom, že vstúpil do konania len pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu vo výške 248,95 € a na rozhodnutie o trovách vedľajšieho účastníka (odporca si náhradu trov konania neuplatnil) aplikoval ust. § 142 ods. 2 OSP (miera úspechu a neúspechu v konaní) a zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia účelne vynaložené na bránenie práv odporcu voči navrhovateľovi v rozsahu 36 % s tým, že po právoplatnosti rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka samostatným uznesením.

Navrhovateľ s rozsudkom okresného súdu v časti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nesúhlasil, podal proti rozsudku okresného súdu v uvedenom rozsahu odvolanie, pričom v odvolacom petite navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách

vedľajšieho účastníka podľa ust. § 221 OSP zrušil alebo podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia nepriznáva.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že pokiaľ navrhovateľ v odvolaní argumentuje tým, že vedľajší účastník by nemal mať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, pretože sa jedná o neúčelne vynaložené trovy konania, tak uvedenú odvolaciu námietku navrhovateľa považuje odvolací súd za neopodstatnenú, pretože vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu je z hľadiska jeho obsahu v príčinnej súvislosti s výsledkom konania, ktorý bol jednoznačne priaznivý pre odporcu - žalovaného spotrebiteľa, keď okresný súd žalobe vyhovel len v časti nároku na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb a vo zvyšnej časti (nárok na zmluvnú pokutu) žalobu ako nedôvodnú zamietol. V súvislosti s tvrdenou neúčelnosťou trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu, vzhľadom na účel a cieľ činnosti vedľajšieho účastníka, ako občianskeho združenia založeného za účelom ochrany práv spotrebiteľov, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že: vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc, nemožno prostredníctvom pojmu neúčelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by z hľadiska právneho zastúpenia mali mať odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať“.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia v rozsahu 36 % z celkovo vyčíslených trov právneho zastúpenia podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil konštatujúc, že okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne uviedol, že podľa ust. § 142 ods. 2 OSP priznáva navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia účelne vynaložených na bránenie práva odporcu voči navrhovateľovi v rozsahu 36 % (§ 151 ods. 7 OSP) o čom rozhodne po právoplatnosti odvolaní napadnutého rozsudku samostatným uznesením.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní predstavuje odmena za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) stanovená podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v rozsahu 1-ice tarifnej odmeny vo výške 8,80 € plus režijný paušál k uvedenému úkonu právnej služby vo výške 8,39 €; spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní predstavujú sumu 17,19 €.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.